

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra TIL MIN LÆSER, af 'Digtninger, Første Deel', 1811

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter I", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter I*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. 92. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl01val-shoot-idm139633872272784/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter I

Og ikke blot hvor Øieblikket rammer
Sig vaander Digteren ved Brøders Kaar;
De ældste Tiders længelægte Skrammer
End bløde frisk for ham, med røde Saar.
Tidsaldren er ham kun et dunkelt Kammer;
Hans Fødeegn en snever Urtegaard;
Som Evighedens Præst og Verdens Borger
Han tolker Seclers Lyst og Seclers Sorger.

Som en Columbus maa han ud sig vove
Paa Skibet bygt af Uerfarehed;
Forlade Fædrelandets grønne Skove,
Og staa hvor Straalen styrter lodret ned.
Hvis han fra Vove kastedes til Vove,
Og ofte vranten blev fordi han leed —
O harmes ei! han har sin Verden fundet,
Det barske Sømandsliv er længst forsvundet.

Og som en Ven, der kommen er tilbage
Nu i sin Barndoms lykkelige Havn,
Ham glæder mangt et Blomster at opdage,
Som før han neppe kiendte ret af Navn.
Den unge Kraft begynder med at vrage,
Men modnet Hiertet trykker til sin Favn
Alt hvad med Himmelstraalen er beslægtet,
Og som at skue før dets Blik var nægtet.

TON. SØDE STRÆNGE!

Ton, søde Strænge! tolk med Eders Klang,
Hvad ei min Sang
Formaaer at yttre for min Skabers Throne;